

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka, v právní věci

žalobce: **O.E. O.**, narozen X
státní občan M.
bytem N.K.
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
se sídlem Opletalova 25, Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2016, č. j. MV-85937-7/SO-2016,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1 Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 7. 2016, č. j. MV-85937-7/SO-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“) ze dne 5. 5. 2016, č. j. OAM-9947-49/TP-2014, kterým byla podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta jeho žádost o trvalý pobyt, neboť nepředložil doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území.

- 2 Žalobce v žalobě namítl, že žalovaná porušila § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyplývá ze zásady materiální pravdy, a že napadené rozhodnutí je v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců a § 2, § 3 a § 4 správního řádu.
- 3 Dále podle žalobce žalovaná nepřezkoumala rozhodnutí ministerstva v rozsahu odvolacích námitek, čímž mělo dojít k porušení § 89 odst. 2 správního řádu. Žalovaná nepřihlédla k doplnění odvolání, které žalobce řádně a včas ve lhůtě na výzvu zaslal. Žalovaná toto podání zřejmě přehlédla, neboť v napadeném rozhodnutí uvedla, že odvolání nebylo na výzvu doplněno. Vzhledem k tomu, že odvolání obsahuje řadu věcných námitek proti prvostupňovému rozhodnutí a žalovaná se jimi vůbec nevypořádala, trpí napadené rozhodnutí zásadní vadou.
- 4 Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí rovněž proto, že nebyly vyslyšeny jeho odvolací námítky. Ministerstvo neprodloužilo lhůtu k doložení dokladů a jím stanovená lhůta k obstarání potřebných náležitostí byla naprosto nepřiměřená. Lhůta byla prodloužena o pouhých deset dnů, přestože žalobce žádal o přerušení řízení na 45 dnů. Jednalo se o řízení o žádosti, které je ovládáno dispoziční zásadou, a ministerstvo proto nemělo důvod lhůtu neprodloužit a pro svůj postup důvod ani neuvedlo. Odkaz na zásadu rychlosti a hospodárnosti v řízení trvajícím více než dva roky je nepochopitelný a v rozporu s dispoziční zásadou. Tento postup neodpovídal okolnostem případu, ministerstvo nezajistilo, aby ve skutkově obdobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly, a nepokusilo se žalobci vyjít vstříc, čímž jej zkrátilo na jeho právech.
- 5 Žalovaná ve svém vyjádření pouze stručně uvedla, že námítky žalobce odmítá, a odkázala na spisový materiál a napadené rozhodnutí. Napadené rozhodnutí podle ní splňuje všechny požadavky § 68 odst. 3 správního řádu. Žádost žalobce byla posouzena správně a v souladu se zákonem. Žalobce nedoložil doklad o zajištění prostředků na území podle § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, a proto nebylo možné jeho žádosti vyhovět. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
- 6 U jednání dne 23. 8. 2018 zástupce žalobce setrval na dosavadních stanoviscích. Zástupce žalované se k jednání nedostavil.
- 7 Soud po zjištění, že žaloba je včasná, podána osobou oprávněnou a že jsou splněny i další podmínky jejího věcného projednání, napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů přezkoumal, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného.
- 8 Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 3. 6. 2014 žádost o vydání povolení k trvalému pobytu. Ministerstvo svým rozhodnutím ze dne 3. 4. 2015, č. j. OAM-9947-25/TP-2014, žádost žalobce zamítlo, a to z důvodu, že nesplňoval podmínku trestní záchovalosti. Toto rozhodnutí k odvolání žalobce žalovaná svým rozhodnutím ze dne 15. 12. 2015, č. j. MV-172524-6/SO-2015, zrušila a vrátila věc k novému projednání ministerstvu, neboť v průběhu odvolacího řízení zjistila, že žalobce již nemá záznam v Rejstříku trestů. Žalobce tak již splňoval podmínku trestní záchovalosti.
- 9 Ministerstvo následně opatřením ze dne 1. 2. 2016, č. j. OAM-9947-34/TP-2014, vyzvalo žalobce k odstranění vad žádosti, konkrétně k předložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území a dokladu o zajištění ubytování. K tomu žalobci poskytlo lhůtu 10 dnů od doručení výzvy, které nastalo 3. 2. 2016. Usnesením ze dne 1. 2. 2016,

č. j. OAM-9947-35/TP-2014, ministerstvo zároveň na tuto dobu řízení přerušilo. Žalobce dne 12. 2. 2016 požádal o prodloužení stanovené lhůty o 45 dní. Ministerstvo usnesením ze dne 19. 2. 2016, OAM-9947-37/TP-2014, prodloužilo lhůtu o 10 dní od doručení usnesení, ke kterému došlo 23. 2. 2016. Dne 4. 3. 2016 předložil žalobce kopie dokladu o zajištění ubytování a nájemní smlouvy na byt a zároveň požádal o prodloužení lhůty k předložení dokladu o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. Dne 9. 3. 2016 žalobce opětovně požádal o prodloužení této lhůty, a to o 15 dní. Usnesením ze dne 16. 3. 2016, č. j. OAM-9947-40/TP-2014, ministerstvo rozhodlo tak, že lhůtu k odstranění vad žádosti neprodlužuje a opatřeními ze dne 16. 3. 2016 vyrozumělo žalobce o pokračování v řízení (č. j. OAM-9947-41/TP-2014) a vyzvalo jej k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí (č. j. OAM-9947-42/TP-2014). Dne 1. 4. 2016 se žalobce prostřednictvím zástupce s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil a uvedl, že se vyjádří do 15 dnů.

- 10 Proti usnesení ze dne 16. 3. 2016 podal žalobce dne 1. 4. 2016 odvolání, ve kterém uvedl, že jej odůvodní ve lhůtě do 15 dnů. Opatřením ze dne 23. 3. 2016, OAM-9947-42/TP-2014, ministerstvo žalobce vyzvalo k doplnění odůvodnění odvolání ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. Žalobce svým podáním doručeným ministerstvu 4. 4. 2016 toto odvolání doplnil.
- 11 Rozhodnutím ze dne 5. 5. 2016, č. j. OAM-9947-49/TP-2014, ministerstvo žádost žalobce o vydání povolení k trvalému pobytu podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců zamítlo, neboť žalobce nepředložil doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. V odůvodnění tohoto rozhodnutí ministerstvo mimo jiné uvedlo, že nemohlo posoudit úhrnný měsíční příjem žalobce a společně s ním posuzovaných osob tak, aby na základě předložených dokladů o příjmu bylo možno s ohledem na výši stávajícího příjmu a jeho zdroj usoudit, že žadatel a osoby s ním posuzované budou takového příjmu dosahovat i v budoucnu. Takové posouzení nebylo možné na základě dokladů o příjmu za rok 2014, které byly doloženy k žádosti. Z tohoto důvodu ministerstvo žalobce vyzvalo k předložení dokladu o jeho příjmu a příjmu osob společně s ním posuzovaných. Vzhledem k tomu, že ke dni vydání rozhodnutí žalobce nedoložil žádné nové doklady o příjmu nebo příjmu osob společně s ním posuzovaných, nepředložil žalobce doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území. V jeho případě nezbytný minimální úhrnný měsíční příjem a příjem osob společně s ním posuzovaných představoval částku 16.100 Kč. Kromě toho ministerstvo uvedlo, že v průběhu řízení nebylo prokázáno, že by rozhodnutí o zamítnutí žádosti znamenalo nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života žalobce. Na území ČR pobývají na základě povolení k trvalému pobytu jeho manželka a tři děti, ale žalobce byl ke dni vydání rozhodnutí oprávněn pobývat na území, a to v důsledku tzv. fikce pobytu v řízení o jeho žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání. Zároveň podal žádost o nové povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny. Podle ministerstva zamítnutí žádosti nenaruší soukromé či rodinné vazby žalobce a neznamená jeho povinnost území ČR opustit.
- 12 Proti rozhodnutí ze dne 5. 5. 2016 podal žalobce dne 13. 5. 2016 odvolání, ve kterém uvedl, že jej ve lhůtě do 15 dnů odůvodní. Opatřením ze dne 19. 5. 2016, č. j. OAM-9947-51/TP-2014, ministerstvo žalobce vyzvalo, aby doplnil odůvodnění odvolání ve lhůtě 5 dnů od doručení výzvy. Ve stanovisku ministerstva k žalobcem podanému odvolání ze dne 31. 5. 2016, č. j. OAM-9947-53/TP-2014, ministerstvo uvedlo, že ke dni 31. 5. 2016 žádné odůvodnění odvolání neobdrželo.

- 13 Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla. V jeho odůvodnění mimo jiné uvedla, že proti rozhodnutí ministerstva ze dne 5. 5. 2016 žalobce podal blanketní odvolání, které ani po výzvě ministerstva nedoplnil. Podle žalované z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce ke své žádosti doložil své příjmy a příjmy manželky jako společně s ním posuzované osoby za období únor až duben 2014; ministerstvo žalobce výzvou ze dne 1. 2. 2016 vyzvalo k doložení aktuálních příjmů, včetně příjmů společně posuzovaných osob. Takový postup byl podle žalované v souladu se zákonem, a to s ohledem na účel § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a směrnici Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty. Nebylo možné přihlížet k výši příjmů žalobce za rok 2014. Z § 71 odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že cizinci musí doložit takové doklady o svých příjmech, které prokazují nejen jejich stanovenou minimální výši, ale i jejich pravidelnost. O pravidelnosti a dostatečné výši nesmí být pochyb. Žalobce však doklady o aktuálních příjmech nedoložil ani ministerstvu, ani žalované, přičemž byl řádně poučen a seznámen s následky neodstranění vad žádosti.
- 14 Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 15 Podle § 75 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže cizinec nepředloží doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.
- 16 Podle § 71 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců se za doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území považuje doklad prokazující, že příjem cizince je pravidelný a úhrnný měsíční příjem cizince a společně s ním posuzovaných osob pobývajících na území [§ 42c odst. 3 písm. c)] nebude nižší než součet částek životních minim cizince a s ním společně posuzovaných osob a nejvyšší částky normativních nákladů na bydlení stanovených pro účely příspěvku na bydlení zvláštním právním předpisem nebo částky, kterou cizinec věrohodně prokáže jako částku skutečných odůvodněných nákladů vynakládaných na bydlení své a společně posuzovaných osob.
- 17 Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou, podle které žalovaná nepřihlédla k doplnění odvolání, které žalobce řádně a včas ve lhůtě na výzvu zaslal, neboť důvodnost takové námitky by bránila věcnému přezkumu napadeného rozhodnutí. V takovém případě by totiž napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31 Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Podle žalobce žalovaná doplnění (odůvodnění) odvolání přehlédla, neboť v napadeném rozhodnutí uvedla, že odvolání nebylo na výzvu doplněno. Tvzení žalobce, že doplnil své odvolání proti rozhodnutí ministerstva ze dne 5. 5. 2016, však podle soudu nemá oporu ve správním spise.
- 18 Ve spise ministerstva vedeném k žádosti žalobce o trvalý pobyt je odvolání žalobce označeno pořadovým číslem 50. Po něm je chronologicky ve spise založená výzva ministerstva ze dne 19. 5. 2016 (č. 51), usnesení žalované o žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 16. 5. 2016 (č. 52), stanovisko ministerstva k odvolání ze dne 31. 5. 2016 (č. 53) a stejnopis napadeného rozhodnutí (č. 54). Žalobcem uváděné doplnění přitom neobsahuje ani spis žalované k odvolacímu řízení, v němž se kromě stanoviska ministerstva k odvolání a spisu ministerstva (č. 1) nachází výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR z Cizineckého informačního systému

k žalobci (č. 2), žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 30. 6. 2016 (č. 3), vyrozmění předsedy žalované k této žádosti ze dne 28. 7. 2016 (č. 5, přičemž pod č. 4 bylo vedeno vyrozmění předsedy žalované k žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti, které bylo dle sběrného archu spisu ze spisu vyjmuto), obálka s protokolem o hlasování příslušného senátu žalované (č. 6) a napadené rozhodnutí (č. 7). Ve spise ministerstva se sice nachází odvolání proti usnesení ministerstva o neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti ze dne 16. 3. 2016 (č. 44), výzva ministerstva ze dne 23. 3. 2016 k jeho doplnění (č. 45) a jeho doplnění žalobcem (č. 47), toto odvolání však nesměruje proti rozhodnutí ministerstva ze dne 5. 5. 2016, žalobce o tomto odvolání napadeným rozhodnutím nerozhodl, a námitkami v tomto odvolání uvedenými se tak neměl vůbec zabývat. Jak je výše uvedeno, soud přezkoumává napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů, ze kterých přitom musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů je rozhodnutí žalobou napadené považováno za nezákonné, popřípadě nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Žalobce se přitom omezil pouze na námitku, že žalovaná nepřihlédla k odvolání, které měl podle svého tvrzení žalobce řádně a včas zaslat. Žalobce však neuvedl žádné bližší podrobnosti učinění tohoto podání, a nesnažil se tedy ani prokázat, že své odvolání proti rozhodnutí ministerstva ze dne 5. 5. 2016 skutečně doplnil, když ve správním spise toto chybí. Pokud tedy žalobce nedoplnil na výzvu ministerstva své blanketní odvolání, nelze namítat, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí není uvedeno, jak se žalovaná vypořádala s odvolacími námitkami žalobce (§ 93 odst. 1 ve spojení s § 68 odst. 3 správního řádu). Takový žalobní bod tak nemohl být vzhledem ke své formulaci a k uvedenému obsahu správního spisu úspěšný. Soud jej proto posoudil jako nedůvodný.

- 19 Jako nedůvodnou soud posoudil rovněž námitku, že lhůta k doložení dokladů nebyla dostatečně prodloužena a stanovená lhůta k obstarání potřebných náležitostí byla naprosto nepřiměřená. S takovým hodnocením se soud neztotožňuje. Ministerstvo žalobce vyzvalo k odstranění vad žádosti opatřením ze dne 1. 2. 2016, přičemž desetidenní lhůta k předložení dokladů běžela od 3. 2. 2016. Usnesením ze dne 19. 2. 2016 ministerstvo tuto lhůtu prodloužilo a od 23. 2. 2016 běžela nová desetidenní lhůta, byť žalobce žádal o lhůtu 45 dní. Dne 9. 3. 2016 žalobce opětovně požádal o prodloužení této lhůty o 15 dní a až usnesením ze dne 16. 3. 2016 ministerstvo rozhodlo, že lhůtu k odstranění vad žádosti neprodlužuje, přičemž toto usnesení bylo doručeno dne 21. 3. 2016. Dne 1. 4. 2016 se žalobce prostřednictvím zástupce s podklady pro vydání rozhodnutí seznámil a uvedl, že se k nim vyjádří do 15 dnů. K podkladům pro vydání rozhodnutí se však žalobce v této lhůtě nevyjádřil.
- 20 Prodloužená desetidenní lhůta k odstranění vad žádosti tak běžela do 4. 3. 2016. V případě, že by ministerstvo usnesením ze dne 19. 2. 2016 lhůtu prodloužilo na žalobcem požadovaných 45 dnů, tato lhůta by skončila dne 8. 4. 2016, tedy během lhůty, kdy ještě běžela patnáctidenní lhůta pro vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí. Po celou tuto dobu přitom žalobce mohl požadovaný doklad o zajištění prostředků k trvalému pobytu na území, tedy doklad o svých příjmech a příjmech společně s ním posuzovaných osob, předložit. To však žalobce neučinil. Co víc, takový doklad nepředložil až do 5. 5. 2016, kdy bylo vydáno rozhodnutí ministerstva, které by k předložení požadovaného dokladu do tohoto data jednoznačně muselo přihlédnout. V rámci této fáze řízení se navíc jednalo o nové projednání poté, co žalovaná zrušila rozhodnutí ministerstva ze dne 3. 4. 2015. Žalobce byl v tomto řízení zastoupen advokátem, který se nadto specializuje na cizinecké právo, a žalobce proto mohl již po doručení zrušujícího rozhodnutí žalované

ze dne 15. 12. 2015 předpokládat, že bude muset v rámci nového projednání předložit aktuální doklad o svých příjmech. Kromě toho soud uvádí, že je sice pravdou, že se jednalo o řízení o žádosti, které je ovládáno zásadou dispoziční, ale i dispoziční možnosti žalobce jako žadatele mají své limity (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 Azs 67/2017-40, vztahující se k otázce povinnosti přerušit řízení o žádosti o povolení k pobytu cizince na jeho žádost). Navíc právě z důvodu, že se jednalo o řízení o žádosti, měl žalobce v předcházejícím řízení povinnost poskytovat správnímu orgánu dostatečnou součinnost při opatrování podkladů pro vydání rozhodnutí (§ 50 odst. 2 správního řádu). Při posuzování přiměřenosti ministerstvem poskytnuté lhůty je třeba zohlednit veškeré tyto okolnosti a jednání žalobce v řízení. Soud proto nesouhlasí se žalobcem v tom, že postup ministerstva neodpovídal okolnostem daného případu. Z těchto okolností je patrné, že ministerstvo dalo žalobci dostatečný prostor k tomu, aby požadovaný doklad doložil. V kontextu průběhu správního řízení před ministerstvem, jakož i řízení odvolacího tak nelze žalobci poskytnutou lhůtu považovat za „naprosto nepřiměřenou“ a nelze v postupu ministerstva či žalované spatřovat vadu řízení, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

- 21 Jako nedůvodný posoudil soud rovněž poslední žalobní bod, podle kterého žalovaná nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jak vyplývá ze zásady materiální pravdy, a podle kterého je napadené rozhodnutí v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců a § 2, § 3 a § 4 správního řádu. Vzhledem k tomu, že tato námitka je formulována jen velmi v obecné rovině, mohl se soud její důvodností zabývat také pouze v takto stanoveném obecném rámci. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu totiž není úkolem soudu, aby konkretizoval a domýšlel argumentaci žalobce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). V reakci na takto obecně formulovaný žalobní bod soud konstatuje, že pochybení při zjišťování stavu věci či posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí ministerstva a žalované do soukromého a rodinného života žalobce nebo při aplikaci základních zásad činnosti správních orgánů uvedených v § 2, § 3 a § 4 neshledal.
- 22 Z uvedených důvodů proto soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 23 O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že právo na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. srpna 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu